

μούς και να καταστρέψῃ ἀσφαλέστερον τὴν Σάρραν;

Ἡ ἡὼς κατέλαβεν αὐτὰς οὕτω, ἀμφοτέρως, ἐν φρικῶδει ἀταξίᾳ.

Ἡ Σάρρα ἐφαίνετο συνελθοῦσα ὀλίγον.

Ἡ γέρθη καὶ μετέβη εἰς τὸ παράθυρον.

Ἐθεώρησε τὴν ὠχρὰν λάμψιν, ἥτις ἐλεύκανε τὸν σκοτεινὸν οὐρανόν, ἀφῆκε στεναγμὸν καὶ ἐτονθόρυσεν:

«Ἦλθεν ἡ ἡμέρα!»

Ἐποίησε βήματά τινα τυχαίως ἐν τῷ θαλάμῳ καὶ ἔστη διανοομένη.

— Σὺς παρακαλῶ, προσφιλὲς τέκνον μου, εἶπεν ἡ κ. Στέβαρτ, κατακλίθητε, ἔστω καὶ ἐπὶ μίαν ὥραν, τὸ πρόσωπόν σας εἶναι ἐλεεινὸν καὶ δὲν εἴσθε διόλου εὐπαρουσίαστος.

Ἡ Σάρρα ἐκίνησε τὴν κεφαλὴν ὡς σημεῖον συναινέσεως, καὶ ἀφειθέσα εἰς τὴν γραίαν φίλην της, ἐξεδύετο ὑπ' ἐκείνης ὡς παιδίον.

Κατεκλίθη, ἀλλ' οἱ ὀφθαλμοὶ της ἦσαν ἀνεωγμένοι, καὶ τοὶ ἀπῆλκε φαινομένης τινος γαλήνης, μέχρι τῆς ὀγδόης ὥρας.

Ἦδη τὸ μέγαρον ἀντῆχει ὑπὸ θορύβου καὶ κινήσεως· ἠθέλησε νὰ ἐγερθῇ.

Ἦτο πελιδνὴ.

Ἡ κ. Στέβαρτ δὲν ἀφῆκε τὴν θαλαμὴν πόλον νὰ εἰσέλθῃ· ἐφοβήθη μὴ ἡ φρικῶδης καταστάσις τῆς νεαρᾶς γυναικὸς προξενήσῃ ἐκπληξιν, καὶ παράσχῃ ἀφορμὴν σχολίων.

Τὴν ἐνέδυσεν αὐτὴ ἡ ἰδίᾳ, τὴν ἐκόσμησε διὰ τὴν τελετὴν καὶ διὰ τῶν ἐπιδαψιλευθεισῶν αὐτῇ περιποιήσεων τῆς ἀπέσπασεν ἐν ὠχρὸν μεδίμα.

— Ὁ καλλωπισμὸς τῆς καταδίκου, ἐτονθόρυσεν ἡ Σάρρα. Εἴτα ἐγένετο αὖθις κατηφὲς καὶ ἀνήσυχος.

Τῇ ἐνάτῃ ὥρᾳ ἡ δεσποινὶς Δεσυνὴ ἀφίκετο εἰς τὸ μέγαρον, ἐνθα ἔμελλε ν' ἀμφιεσθῇ δις, τὴν μίαν ἡμέραν εἰς τὴν δημαρχίαν, καὶ τὴν ἐπαύριον εἰς τὴν ἐκκλησίαν. Ἐφοβεῖτο ἀπελπιστικόν τι κίνημα τῆς Σάρρας.

Ἐγίνωσκεν ὅτι ἠπειλεῖτο, καὶ ἤθελε νὰ μειώσῃ τὸν ἐκ τούτου κίνδυνον.

Δὲν ἔπρεπεν ἡ ἐγκαταλειμμένη νὰ λάβῃ καιρὸν ὅπως σκεφθῇ.

Τῇ δεκάτῃ παρὰ τέταρτον ὁ Πέτρος, ἐν μεγάλῃ στολῇ, ἀφίκετο, καὶ ἀνεχώρησε διὰ τὴν δημαρχίαν μετὰ τοῦ κόμητος καὶ τῶν μαρτύρων.

Ἡ κόμησσα ὄφειλε νὰ περιμείνῃ εἰς τὸ μέγαρον ἕως οὗ ἐπανέλθωσι καὶ μετ' αὐτῆς τότε μεταβῶσιν εἰς τὴν ἐκκλησίαν τῆς Ἀγίας Μαγδαληνῆς.

Ἡ Σάρρα ἐφαίνετο μὴ ἔχουσα συνείδησιν τοῦ ὅπερ ἔπραττε.

Ἐβάζιζεν ὡς ἐν ὄνειρῳ.

Ἐφριξεν ὅτε ἤκουσεν ἡχοῦσαν τὴν ἐνδεκάτην ὥραν καὶ εἶπε, «τετέλεσται! ἡνώθησαν».

Ἐν τούτοις, εἰς αὐτὴν καὶ εἰς πάσας τὰς γυναῖκας, ἡ θρησκευτικὴ τελετὴ ἦτο ἔχουσα πλεονα σπουδαιότητα.

Ἀκούσας ἐν τῇ αὐλῇ τοῦ μεγάρου τὴν τροχοδρομίαν τοῦ ἐπανάγοντος τὸ ζεύγος ὀχήματος ἐσκίρτησε, καὶ παρασυρθεῖσα

ὑπὸ τῆς Στέβαρτ, κατήλθεν, ἐρρίφθη ἀκηδῶς ἐντὸς τῆς ἀμάξης καὶ μόνον παρατηρήσασα τὴν ἐκκλησίαν εὗρεν ὀλίγην διαύγειαν.

Ἡ καρδιά της ἔπαλλε σφοδρῶς. Προσεβλήθη ὑπὸ τῆς αὐτῆς εἰκόνος, ὑφ' ἧς ὅτε πρὸ δύο ἐτῶν εἶχεν ἔλθῃ ἐν λευκῷ ἱματισμῷ.

Ὁ κυανὸς οὐρανὸς ἐξετείνεται ὑπεράνω τοῦ ἐκ φαίου λίθου περιστύλου, ἡ αὐτὴ συνοδεία συνωστίζεται ἐπὶ τῶν βαθμίδων ἀπληστος τοῦ νὰ θεᾶται, ὁ αὐτὸς τάπης ἀνήρχετο μέχρι τοῦ χοροῦ καὶ, διὰ τῆς ἀναπεπταμένης μεγάλῃς θύρας, ὁ βωμὸς ἐφαίνετο ἀπαστράπτων ὑπὸ φώτων, ἐνῶ οἱ μεγαλοπρεπεῖς τόνοι τοῦ ὀργάνου διέχεον εἰς τὸ ἐν κατανύξει ἰστάμενον πλήθος τὸν ρυθμὸν τοῦ ἐπισήμου ἐμβατηρίου.

Πόσα συμβάντα τοῦ βίου ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἐκείνης, τῆς τόσῃ ὀλίγον μεμακρυσμένης ἐν τοσούτῳ!

Ὅποσαι τέρψεις, πάλαι, ἀπελπισίαι!

Κύψασα ἐπὶ τοῦ βιβλιαρίου της προσεπάθησε νὰ μεταρσιωθῇ ἐν μελέτῃ.

Ἦτησεν ἐγκαρδίως παρὰ Θεοῦ νὰ εἰσθιβάσῃ ἐν τῷ τεταραγμένῳ αὐτῆς πνεύματι ἀκτίνα φωτός.

Ἐξωτερικὴ τις ἐκδήλωσις, ὕλικόν τι σημεῖον, δυνάμενον νὰ φανῇ ὡς οἰωνός, λέξις τις προφερομένη ὑπὸ τοῦ ἱερέως, ἥτις ν' ἀποκρίνηται εἰς τὴν ἀπόκρυφον ἀγωνίαν της, καὶ θὰ ἐγκατέλειπε τὴν ἐκδίκησιν, θὰ παρητεῖτο τοῦ μίσους, θὰ ἐθυσίαζεν ἑαυτήν.

Οὐδὲν ὅμως ἔπληξε τοὺς ὀφθαλμοὺς της. Τὰ ἀγάλματα τῶν ἁγίων διετέλουν ἀκίνητα ἐπὶ τῶν στυλοβατῶν, οἱ ὕλοι τῶν παραθύρων δὲν ἐφωτίσθησαν ὑπὸ λαμπροῦ φωτός, τὰ πάντα ἔμειναν ἐν τῇ σκιά.

Καὶ ἡ Σάρρα οὐδὲν ἄλλο εἶδεν ἢ τὸν Σεβεράκ παρὰ τῇ Λευκῇ φεύγοντα ἐσαεὶ ἀπ' αὐτῆς, γενόμενον σύζυγον ἄλλης, εἰς ἣν ὤμνυε πίστιν.

Ἡ Σάρρα δὲν ἐδίστασε πλέον.

Ὁ οὐρανὸς ἐφάνη ὅτι συνωμότηι κατ' αὐτῆς.

Ἐρρίφθη ὁ κύβος.

Ἐνδομύχως ἀνεφώνησε:

— Δὲν θ' ἀνήκῃ εἰς σέ! Ἐλαβες τὸν ἐραστὴν μου, θ' ἀρπάσω τὸν σύζυγόν σου!

Εἶχεν ἐπανεύρῃ νέον σθένος.

Τὰ τεταμένα μέχρι ρήξεως νεῦρά της ὑπεστήριζον αὐτήν.

Ἡδυνήθη νὰ μειδιάσῃ.

Ὑπέστη τὴν φρικαλέαν βάσανον τῶν συγχαρητηρίων καὶ ἐπανῆλθεν εἰς τὸ μέγαρον γαλήνῃα τὸ φαινόμενον, ἀλλὰ φέρουσα πράγματι φρικώδη τρικυμίαν, τὴν φρικωδεστέραν, ἥτις ἀνετάραξέ ποτε ἀνθρωπίνην καρδίαν.

Ὁ κόμης ἀπέφυγε μὲν τοῦ νὰ δώσῃ μεγαλοπρεπῆ τράπεζαν εἰς τιμὴν τοῦ γάμου τῆς ἀνεψίᾶς του, προσεκάλεσεν ὅμως τοὺς στενωτέρους φίλους τῆς οἰκογενείας μετὰ τὴν γαμοτελεσίαν νὰ λάβωσιν ἐν ποτήριον καμπανίτου.

Εἰς τοὺς πολυτελεῖς λοιπὸν τοῦ Καναλέλ θαλάμους ἐκλεκτὴ συναναστροφὴ συνήχθη περὶ τοὺς νεογάμους.

— Ὅλγοι μὲν εἶναι οἱ συγκεκλημένοι, εἶπεν ὁ Πομπερὰν, ἀλλ' ἐκλεκτοί.

— Τὸ ἀφρόγαλα, προσέθηκεν ὁ Le Lavinière.

Καὶ οὕτω διαλεγόμενοι οἱ δύο οὗτοι κύριοι κατηυθύνθησαν πρὸς τὴν τράπεζαν, πεπληρωμένην οὖσαν φιαλῶν, κυπέλλων καὶ βαρυτίμων ἄλλων σκευῶν, ὅπως πίνωσιν ἐν ποτήριον καμπανίτου.

[Ἔπεται συνέχεια].

Ι. Π. ΓΕΩΡΓΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ

ΚΟΜΨΟΤΑΤΟΙ

ΚΑΙ

ΕΥΘΗΝΟΤΑΤΟΙ

ΗΜΕΡΟΔΕΙΚΤΑΙ

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ

Εἰς τὸ βιβλιοπωλεῖον τῆς «ΚΟΡΙΝΝΗΣ»

Ὁδὸς Προαστείου ἀρ. 10.

ΕΞΕΛΑΘΕΝ

Ο Α' ΚΑΙ Β' ΤΟΜΟΣ

ΤΟΥ ΛΑΪΚΟΥ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΟΣ

ΤΟΥ

ΑΔΕΕΑΝΔΡΟΥ ΔΟΥΜΑ:

ΙΑΤΡΟΥ ΑΠΟΜΝΗΜΟΝΕΥΜΑΤΑ

Οἱ δύο οὗτοι τόμοι, ἀπαρτιζόμενοι ἐξ 80 φυλλαδίων

ΤΙΜΩΝΤΑΙ:

(ἐλεύθεροι ταχ. τελῶν)

Διὰ τοὺς ἐν ταῖς Ἐπαρχίαις δραχμὰς 4. Διὰ τοὺς ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ φράγκα χρ. 5.

Τυπογραφεῖον Κορίννης, ὁδὸς Προαστείου, ἀριθ. 10.